

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	--

ערכין-המוכר שדהו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לוח וגואל וגואל לחצאין	תני חדא:									♣	♣	♣
אינו לוח וגואל ואינו גואל לחצאין	ותניא אידך:									♣	♣	♣
לא קשיא: הא רבנן, והא ר"ש.										!		
המוכר בית בבתי ערי חומה - הרי זה גואל מיד וגואל כל שנים עשר חדש, הרי זה כמין רבית ואינו רבית.												■
מת המוכר - יגאל בנו, מת הלוקח - יגאל מיד בנו.												■
אין לו מונין שנה אלא משעה שמכר, שנאמר: (ויקרא כ"ה) עד מלאת לו שנה, כשהוא אומר תמימה - להביא את חדש העיבור	[ת"ק]											■
ליתן לו שנה ועיבורה.	רבי:											■
הגיע יום שנים עשר חדש ולא נגאלה - היתה חלוטה לו, אחד הלוקח ואחד הניתן לו במתנה, שנאמר: (ויקרא כ"ה) לצמיתות.												■
מתני' דלא כרבי												♣
ימים - אין ימים פחות משנים.	דתניא, רבי:											♣
ורבנן האי ימים מאי עבדי ליה?												♣
מיבעי ליה מיום ליום.	[רבנן]											!
ורבי, מיום ליום מנא ליה?												♣
נפקא ליה (ויקרא כ"ה) מעד תום שנת ממכרו.	[רבי]											!
ורבנן?												♣
ההוא מיבעי ליה: שנת ממכרו שלו, ולא שנת של מנין עולם, וימים מיבעי להו למעת לעת, דאי מעד תום שנת ממכרו, הוה אמינא: מיום ליום אין, מעת לעת לא, כתב רחמנא ימים.	[רבנן]											!
ורבי, מעת לעת מנא ליה?												♣
נפקא ליה מתמימה.	[רבי]											!
ורבנן?												♣
ההוא מיבעי ליה לעיבורה.	[רבנן]											!
ורבי נמי הא מיבעי ליה לעיבורה												♣
הכי נמי, מיום ליום ומעת לעת מעד תום שנת ממכרו נפקא.	[רבי]											!
הרי זה כמין רבית וכו'.												■
הרי זה רבית גמורה אלא שהתורה התירתי	והתניא:											♣
לא קשיא: הא רבי יהודה והא רבנן	רבי יוחנן:											!
הרי שהיה נושה בחבירו מנה ועשה לו שדהו מכר, בזמן שהמוכר אוכל פירות - מותר, לוקח אוכל פירות - אסור	דתניא: [ת"ק]											♣
אף בזמן שהלוקח אוכל פירות - מותר	רבי יהודה:											♣
מעשה בביתוס בן זונין שעשה שדהו מכר על פי ר"א בן עזריה, ולוקח אוכל פירות היה	אמר רבי יהודה:											!
משם ראייה? מוכר אוכל פירות היה ולא לוקח.	אמרו לו:											♣
מאי בינייהו?												^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ערכין-המוכר שדהו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
צד אחד ברבית איכא בנייהו												◇	לא:
צד אחד ברבית - אסור	תנא קמא סבר:										◆	!	לא:
צד אחד ברבית - מותר.	ר' יהודה סבר:										◆	!	לא:
דכולי עלמא צד אחד ברבית אסור, והכא ברבית על מנת להחזיר איכא בנייהו	רבא:											!	לא:
אסור	מר סבר: [ת"ק]											◆	לא:
מותר.	ומר סבר: [ר"י]											◆	לא:
מת המוכר - יגאל בנו.													לא:
פשיטא												⚡	לא:
מהו דתימא: (ויקרא כ"ה) ואיש כי ימכר בית מושב אמר רחמנא, והאי לאו מכר, קמשמע לן: (ויקרא כ"ה) והיתה גאולתו, מכל מקום.												!	לא:
מת הלוקח - יגאל מיד בנו וכו'.													לא:
פשיטא												⚡	לא:
מהו דתימא: (ויקרא כ"ה) לקונה אותו אמר רחמנא, והא לא קנה, קמ"ל: והיתה גאולתו, מכל מקום.												!	לא:
אין מונין לו שנה אלא משעה שמכר כו'.													לא:
שנה - איני יודע אם שנה לראשון אם שנה לשני, כשהוא אומר: עד מלאת לו שנה תמימה, הוי שנה לראשון.	תנו רבנן:											◇	לא:
למי חלוט?												^	לא:
לראשון חלוט	רבי אלעזר:											◆	לא:
לשני חלוט.	רבי יוחנן:											◆	לא:
בשלמא לר' אלעזר דלדידיה קא מנינן, אלא לרבי יוחנן מאי טעמא?												⚡	לא:
מה מכר לו ראשון לשני? כל זכות שתבא לידו.	רבי אבא בר ממל:											!	לא:
מכר שני בתי ערי חומה, אחד בחמשה עשר באדר הראשון ואחד באחד באדר השני, זה שמכר לו באדר השני, כיון שהגיע יום אחד באדר של שנה הבאה עלתה לו שנה, זה שמכר לו בחמשה עשר של אדר הראשון, לא עלתה לו שנה עד חמשה עשר באדר של שנה הבאה.	רבי אבא בר ממל:											◇	לא:
ולימא ליה: אנא קדים שחין נורא מקמא דידיך	מתקיף לה רבינא:											⚡	לא:
משום דאמר ליה: את נחת לעיבורא.												!	לא:
נולדו לו שני תלמים, אחד בחמשה עשר של אדר הראשון ואחד באחד באדר השני, זה שנולד באדר השני, כיון שהגיע יום אחד באדר של שנה הבאה עלתה לו שנה, זה שנולד לו בחמשה עשר באדר הראשון, לא עלתה לו שנה עד חמשה עשר באדר של שנה הבאה.	רבי אבא בר ממל:											◇	לא:
ולימא ליה: אנא קדים אכיל ירקא מקמא דידיך	מתקיף לה רבינא:											⚡	לא:
משום דאמר ליה: את נחת לעיבורא, אנא לא נחיתנא לעיבורא.												!	לא:
הא תו למה לי? היינו הך												⚡	לא:
מהו דתימא: התם דכתיב תמימה, אבל הכא דלא כתיב תמימה לא, קמ"ל דשנה שנה מהדדי גמרי.												!	לא:
כשהוא אומר תמימה כו', רבי אומר: ליתן לו שנה ועיבורה.	[רבי]												לא:
(ויקרא כ"ה) שנה תמימה - רבי אומר: מונה שלש מאות ושישים וחמשה ימים כמנין ימות החמה	ת"ר: [רבי]											◆	לא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מיימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ערכין-המוכר שדהו		Talmud Navigator											
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מונה שנים עשר חודש מיום ליום, ואם נתעברה השנה - נתעברה לו.	הכמים:									◆	■	◇	לא:
הגיע יום שנים עשר חודש ולא נגאל כל.													לא:
לצמיתות - להלוטין.	ת"ר:											◇	לא:
דבר אחר: לצמיתות - לרבות את המתנה.												◇	לא:
מאי טעמא?											^		לא:
צמית צמיתות.											!		לא:
אמר רבנן רבנן קמיה דרב פפא: כמאן? דלא כר"מ	[רבנן]											◇	לא:
דאי כר"מ, האמר: מתנה אינה כמכר	[ר"מ]											◇	לא:
אפילו תימא ר"מ, שאני הכא, דרבי רחמנא לצמיתות.	רב פפא:											◇	לא:
והא גבי יובל דכתיב תשובו - לרבות את המתנה, ור"מ לא קא מרב?	רבנן לרב פפא, ואמר לה רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:											◇	לא:
אלא הא ודאי דלא כר"מ.												◇	לא:
המקדיש בית בבתי ערי חומה - הרי זה גואל מיד וגואל לעולם, גאלו אחר מיד הקדש, הגיע יום שנים עשר חודש ולא נגאל - היה הלוט לו.	ת"ר:											◇	לא:
מנא ה"מ?												^	לא:
דאמר קרא: (ויקרא כ"ה) לקונה אותו, ואפילו מיד הקדש.	שמואל:											◇	לא:
ולחלטיה הקדש												◇	לא:
אמר קרא: לדורותיו, יצא הקדש שאין לו דורות.												◇	לא:
לא יצא ביובל למה לי?												◇	לא:
לא נצרכא אלא למוכר בית בבתי ערי חומה ופגע בו יובל בתוך שנתו, סד"א ליפוק ביובל, קמ"ל: לא יצא ביובל.	רב ספרא:											◇	לא:
בראשונה היה נטמן יום שנים עשר חודש, כדי שיהא חלוט לו. התקין הלל שיהא חולש מעותיו ללשכה, ויהא שובר את הדלת ונכנס, אימתי שירצה הלז יבא ויטול את מעותיו.	[הלל]											■	לא:
מתקנתו של הלל, הרי זה גיטיך על מנת שתתני לי מאתים זוז ונתנה לו, מדעתו - מגורשת, בעל כרחו - אינה מגורשתמאדאיצטריך ליה להלל לתקוני נתינה בעל כרחו הוא נתינה, הא בעלמא נתינה בעל כרחו לא היא נתינה.	רבא:											◇	לא: